

vending at gjøre imod hin Redaktion, at den vender op og ned paa Forholdet ved at opstille som Hovedregel, hvad der for Krigsmænd maa være Undtagelse, og omvendt.

Til § 50.

31) Flertallet finder Paragrafens Bestemmelse hensigtsmæssig, naar den indskrænkes til at gjælde i de Tilfælde, hvor Paagjældende har et militært Svært at udføre, og hvor han altsaa har særlig Forpligtelse til at være ædru; men udenfor disse Tilfælde finder man ingen tilstrækkelig Grund til en saadan Afvigelse fra, hvad almindelige Retgrundsetninger tilsiige.

31 a) Et Mindretal mener derhos, at der bør gives Krigsretten Bemyndigelse til under særlig formlidende Omstændigheder at nedsætte Straffen for Forbrydelser, begaaede i en Bevidstheden ubelukkende Grad af Drukkenskab, til det Halve.

Til § 51.

32) Udvalget har fundet Bestemmelsen i Paragrafens sidste Stykke temmelig vilkaarlig, og man vilde ved at følge den deri angivne Regel utvivlsomt i mange Tilfælde komme til at fingere som Hovedmænd Personer, om hvilke det var klart, at deres Virksomhed langtfra kunde karakteriseres som saadanne. Derimod erkjender man Rigtigheden af den Tanke, der ligger til Grund for Bestemmelsen, at den Uldre eller Overordnede har den Forpligtelse ligoverfor de Yngre og Underordnede at afholde dem fra Forbrydelser, og at det derfor kan være et stærkende Moment, der særlig bør tages i Betragtning.

Til § 55.

33) Den foreslaaede Ændring tilsigter at fastsætte en Minimumsstraf, hvilket man har fundet hensigtsmæssigt.

Til § 60.

34 og 35) De foreslaaede Ændringer ere nærmest Redaktionsændringer.

Til § 64.

36) Retaktionsændring.

Til § 65.

37) Man har ment at maatte gjøre det til ubetinget Pligt selv for nære Slægtninge og Besvogrede at søge at hindre slige Forbrydelser, saa at Nedsættelse af Straffen for den unbladede Anmeldelse betinges deraf.

Til § 66.

38) Den foreslaaede Ændring er nærmest en Redaktionsændring.

Til § 69.

40) For Lydeligheds Skyld foreslaas efter „Baaben“ i Lin. 4 tilføjet „eller Ammunition“.

Til § 70.

44) Efter Paragrafens hele Indhold og Stilling maa det antages, at Paragrafen kun angaar Underordnede, der tiltage sig en Myndighed, der ikke tilkommer dem i det givne Tilfælde og man har derfor anset det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale det.

Til § 71.

45) De foreslaaede Ændringer tilsigte ikke nogen Realitetsforandring i Paragrafen, men kun at tydeliggjøre, hvad der formentlig har været Tanken i Lovbestemmelsen ved at medtage Tilfælde, som ere fuldstændig analoge med de i Paragrafen omtalte, men ikke udtrykkelig omtalte.

Ny § efter § 76.

46) At et Forhold som det i den af Udvalget foreslaaede ny Paragraf angivne er strafbart, er indlysende, og da Forholdet ikke lader sig henhøre under nogen anden Paragraf i Lovudkastet, har man anset det for nødvendigt at indsætte en Bestemmelse desangaaende. Forudsætningen i Paragrafen er selvfølgelig, at Hensigten ikke er at fremkalde Uorden eller Forspирrelse af betydeligt Omfang, da Forholdet da vilde falde ind under § 68, og man har derfor valgt de Straffebestemmelser, som findes anførte og som formentlig ville bringes i Anvendelse i de i § 75 omhandlede Tilfælde, som nærmest kunne stilles lige med det i den nye Paragraf omhandlede.

Til § 80.

47) Den i Paragrafen foreslaaede Ændring er kun en Redaktionsændring.

Til § 81.

48) Flertallet har ment, at Paragrafen ikke har kunnet gjøres anvendelig paa saadanne Værnepligtige, der ved Gjenindkaldelse undlade at give Møde, hvorimod de bør behandles efter § 97. Efter Udcastets Redaktion ses det ikke med Sikkerhed, om dette har været Mening, og Ændringen tilsigter at fjerne denne Uklarhed.

Til § 86.

53) Redaktionsændring.

Til § 89.

56 og 57) Den første Ændring er foreslaaet af Hensyn til Bestemmelserne i Udcastets § 33, da man ved at beholde den nuværende Redaktion kom til at give dobbelt Tillæg til Straffen, nemlig baade efter § 89 og § 33, hvad dog aabenbart ikke er Mening. Man har derhos ment,